

Cégautó-adó

A 2003. évi XCI. törvény az adókról, a járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról (*kiemelt részlet*) 33. § Az Szja tv. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § (1) Természetbeni juttatásnak minősül a kifizető tulajdonában lévő, vagy általa bármely más jogcímen használt személygépkocsi (a cégautó) magáncélú használatára tekintettel keletkező jövedelem. Magáncélú használat, ha bármely körülmény vagy dokumentum (így különösen a tárolás helye, illetve az irányadó belső szabályzat, szerződést, útnyilvántartás) alapján megállapítható, hogy a cégautót magánszemély(ek) – akár állandó, akár eseti jelleggel, a cégautó egyéb használatától függetlenül – személyes célra (is) használja (használják), vagy használhatja (használhatják).
(2) Az (1) bekezdésben említett jövedelem után az adó (a cégautó-adó) fizetésére az a kifizető köteles, aki (amely) a magánszemély(ek) számára a magáncélú használatot biztosítja (lehetővé teszi) azzal, hogy a cégautó-adó fizetésére kötelezettnek a személy-

gépkocsi tulajdonosát – ha a tulajdonos és az üzemeltető (üzemeltető) személye eltér, akkor üzemeltetőjét (üzemeltetőjét) – kell tekinteni, kivéve, ha okirattal bizonyítja, hogy a személygépkocsi használatának átengedésére kizárólag más személy jogosult (ez utóbbi esetben a személygépkocsi használatának átengedésére kizárólagosan jogosult más kifizető köteles a cégautó-adót megfizetni).

(3) A cégautó-adó havonta fizetendő mértéke a következő:

(4) Ha a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető a személygépkocsi üzletszerűen kölcsönző, bérbeadó kifizetőtől (más személytől) nem a teljes naptári hónapra szerezte meg a cégautó használatának jogát, akkor a cégautó-adó havonta fizetendő mértéke – a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a (3) bekezdés szerint megállapított adótétel egyharmad részének és a használat alapjául szolgáló jogviszony (így különösen bérlet) fennállása napjai számának szorzata, ha ez alatt az időszak alatt a kifizető – bármely rövid időtartamra – magáncélú használatot biztosított (tett lehetővé).

(5) A személygépkocsi beszerzési ára:
a) a személygépkocsinak az üzembe helyezése időpontjára a számvitelről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően megállapított bekerülési (beszerzési és előállítási) értéke, egyéni vállalkozó által üzembe helyezett személygépkocsi esetében a személygépkocsinak az üzembe helyezése időpontjára e törvény rendelkezései szerint megállapított beruházási költsége,
b) a személygépkocsinak a magáncélú használat első napjára megállapított szokásos piaci értéke, ha a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető bármely okból nem ismeri a személygépkocsi a) pont szerinti beszerzési árát.
Ha a cégautó-adó fizetésére nem az a kifizető (más személy) kötelezett, aki (amely) a cégautót a magáncélú használatot megelőzően üzembe helyezte, akkor e kifizető (más személy nyilatkozhat a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizetőnek a cégautó beszerzési áráról. A cégautó szokásos piaci értékét a cégautónak megfelelő személygépkocsi forgalmazását üzletszerűen végző vállalkozás – a cégautó beszerzésének

A személygépkocsi beszerzési ára	A személygépkocsi beszerzésének évében és az azt követő 1–4. évben (Ft)	A személygépkocsi beszerzésének évét követő 5. és további éveken (Ft)
1–500 000	6 000	3 000
500 001–1 000 000	8 000	4 000
1 000 001–2 000 000	12 000	6 000
2 000 001–3 000 000	20 000	10 000
3 000 001–4 000 000	26 000	13 000
4 000 001–5 000 000	32 000	16 000
5 000 000 felett	42 000	21 000

időpontját figyelembe vevő, a valóságnak megfelelő – írásba foglalt nyilatkozata alapján is meg lehet állapítani.

(6) A cégautó beszerzésének éve a tulajdonjog megszerzésének éve, ha azonban a cégautó-adó megfizetésére nem a tulajdonos kötelezett, akkor az adófizetés alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének (így különösen a bérleti szerződés, a lízingszerződés megkötésének) az éve.

(7) A cégautó-adót a kifizető havonta megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizető által levont jövedelemadó megfizetésére és bevallására irányadó rendelkezései szerint megfizeti, illetve bevallja. Az adókötelezettség tekintetében minden olyan hónap, amelyben a kifizető – bármely rövid időtartamra – magáncélú használatot biztosított (tett lehetővé), egész hónapnak számít. A cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető személyében bekövetkezett változás esetén az új kifizetőt a változás hónapját követő hónaptól terheli a cégautó-adóval összefüggő minden adókötelezettség.

(8) A cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizető írásban megállapodhat a magánszeméllyel, hogy a cégautó-adót részére a magánszemély megtéríti, de e megállapodás a kifizetőt nem mentesíti a cégautó-adóval összefüggő adókötelezettségei (így különösen adómegállapítási, -fizetési és -bevallási kötelezettsége) teljesítése alól.

(9) Nem kell a cégautó-adót megfizetni azon cégautó után,

a) amelyet a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló miniszteri rendelet előírásainak megfelelően megkülönböztető jelzést adó készülékkel vagy figyelmeztető jelzést adó készülékkel szereltek fel, valamint amelyet egyház, egyházi karitatív szervezet kizárólag alapfeladata(i) ellátásához üzemeltet, b) amelyet postai szolgáltatás (SZJ 64.11.1), közműhiba-elhárítás, kegyeleti

szolgáltatás céljából üzemeltetnek, továbbá, amelyet a személygépkocsi-kereskedelemmel üzletszerűen foglalkozó kifizető kizárólag továbbértékesítési céllal szerzett be, valamint, amelyet társas vállalkozás taxi rendszerű személyszállítás vagy gyakorlati gépjárművezető-oktatás céljából üzemeltet, c) amelyet a betegségmegelőző vagy gyógyító céllal, szociális céllal, az egészségkárosodott, hátrányos helyzetűek segítésére létrehozott alapítvány, közalapítvány, egyesület, köztestület, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló egészségügyi miniszteri és pénzügyminiszteri együttes rendeletben meghatározott célszervezet kizárólag súlyosan fogyatékos magánszemély(ek) rendszeres szállítására üzemeltet, ha működési szabályzatából, gazdálkodásából – az összes körülmény figyelembevételével – egyértelműen megállapítható, hogy az üzemeltetés ténylegesen az említett cél érdekében történik,

d) amelyet kizárólag az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által – az egészségügyi társadalombiztosítási finanszírozásának egységes kérdéseiről szóló kormányrendelet alapján – finanszírozott háziorvosi, házi gyermekorvosi tevékenység ellátása érdekében, valamint az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat intézetei törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek, e) amelyet a kifizető ellenérték fejében adott a magánszemély használatába, feltéve, hogy a használat díjának (például a bérleti díjnak, a lízingdíjnak) a havi mértéke eléri a cégautó-adó havi mértékét és a személygépkocsi üzemeltetésének összes költségét és közterheit az adott hónapban kizárólag a személygépkocsit használó magánszemély viseli,

f) amelyet átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó üzemeltet,

g) amelyet vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó üzemeltet, kivéve azon időszakot, amelyre vonatkozóan az értékcsökkenési leírást, a bérleti díjat költségként számolja el.

(10) A kifizető – a (9) bekezdés a)–d) pontjaiban foglaltaktól eltérően – köteles megállapítani, megfizetni és bevallani a cégautó-adót azon cégautó után, amelyet nem kizárólag a hivatkozott pontokban említett alapfeladat(ok) ellátására használnak, hanem bármely körülmény vagy dokumentum alapján megállapítható a személyes használat is. Az adó megfizetése alól a (9) bekezdés a)–d) pontja alapján mentesülő kifizető köteles a cégautónak az alapfeladat(ok)hoz kapcsolódó kizárólagos használatát igazoló minden dokumentumot (menetlevél, útnyilvántartás) az adó megállapításához való jog elévüléséig megőrizni, ellenkező esetben azt kell feltételezni, hogy a cégautó-adó megfizetése alól az említett rendelkezések alapján nem mentesült.

(11) Ha a kifizető a cégautót a hónap egyetlen napján sem üzemeltette és ez a tény a körülmények alapján egyértelműen megállapítható, akkor e személygépkocsi után az adott hónapra nem köteles a cégautó-adót megállapítani, megfizetni és bevallani. Az említett körülménynek kell tekinteni különösen a cégautó tartalékban tartását és üzemképtelenségét mindaddig, amíg a cégautó forgalomba nem kerül.

(12) Nem keletkezik cégautóadó-fizetési kötelezettség az olyan magáncélú használat alapján, amelynél a magánszemély az egyébként a cégautó-adó fizetésére kötelezett kifizetőnek térítést fizetett, feltéve, hogy e térítés legalább a magáncélú használat során futott kilométernek megfelelően

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az APEH által közzétett üzemanyagár alapján e törvény rendelkezései szerint megállapított, vagy b) a számlák alapján meghatározott üzemanyagköltség és az általános személygépkocsi normaköltség figyelembevételével kiszámított összeg, az üzemanyagköltség megtérítettnek tekintendő akkor is, ha a magáncélú használatra jutó üzemanyagra fordított kiadást kizárólag a magánszemély viseli.”

Forrás: Magyar Közlöny
2003/131. szám